

עפ"ג 59774/12/19 - באסם סנדוקא נגד בית המכס ומע"מ ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 59774-12-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

באסם סנדוקא
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
בית המכס ומע"מ ירושלים

המערער
נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) מיום
11.11.19 בת"פ 65993-03-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו ב-29 עבירות של הוצאת חשבונית שלא היה רשאי להוציא ועבירה אחת של אי הוצאת חשבונית מס. הוא נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל, ששה חודשי מאסר על תנאי על עבירה של חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע, שלושה חודשי מאסר על תנאי על עבירה כאמור שהיא עוון וקנס בסך 15,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: על פי עובדות האישום, המערער היה, בשנים 2011-2014, בעליה של חברת אספקת כח אדם וביצוע עבודות. על מנת להתחמק מתשלום מס ערך מוסף, במקום להוציא חשבוניות מס כדין, סיפק המערער ללקוחותיו חשבוניות כוזבות, על שמות עוסקים אשר לא היה לו קשר אליהם ולא היה רשאי להוציא חשבוניות שלהם, בסכום כולל של מעל 350,000 ש"ח. כמו כן, המערער ביצע עבודות, אשר היו חייבות במס ערך מוסף בסכום מצטבר של כ- 90,000 ש"ח מבלי להוציא חשבונית מס.

3. הודאת המערער ניתנה בעקבות הסדר טיעון, על פיו ככל שהיה המערער משלם את מלוא קרן המס, היו הצדדים עותרים, במשותף, להשית על המערער עונש מוסכם של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. ההסדר כלל הסדר של פריסת התשלומים על פני כשנה חצי. בסופו של דבר, המערער שילם שני תשלומים ראשונים, בסכום כולל של 50,000 ש"ח, מתוך קרן מס העולה על 430,000 ש"ח.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער ולהסתפק במאסר מותנה מרתיע וקנס כספי. לטענתו, העונשים שהוטלו על המערער הינם מחמירים וחורגים מרף הענישה המקובלת בעבירות דנן. זאת, בשילוב נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער. המערער הינו כבן 60 שנים, אין לו הרשעות קודמות, הוא לקח אחריות על ביצוע העבירה וביטא חרטה על התנהגותו. שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח תקטע את הליך שיקומו. בתו נפטרה ובתו האחרת חולה. כמו כן, יש להתחשב בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות בשנים 2011-2014 ועד לגזירת דינו בשנת 2019. במהלך תקופה זו לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים והוא חי את חייו באופן נורמטיבי. כמו כן, המערער הסיר חלק מהמחדל. הוסף כי נקבעו למערער 18 תשלומים, כל אחד מהם בסך 20,000 ₪, אולם מדובר בסכומים בהם המערער אינו יכול לעמוד. המערער לא המשיך לעבוד לאחר החקירה. וכן, מדובר בעבירות מהשנים 2011 ו-2014, וכתב האישום הוגש בשנת 2017. כיום המערער אינו עובד ובנו יכול לסייע בסכום של 4,000 ₪ לחודש. בהסרת המחדל יש תועלת שכן המערער, על שלל בעיותיו הרפואיות (הוגשו מסמכים), לא ישוב לכלא. וכן, ע"פ כלל הנתונים היה מקום לקבוע את עונשו של המערער ברף התחתון. כמו כן התקופה בה נעברו העבירות הייתה תקופה קשה למערער, ובאה הפניה לפסיקה שנטען שהנה תומכת בטיעוני המערער. בנוסף, נטען כי ניתן להגדיל את הקנס.

ב"כ המשיבה טענה כי המערער היה רשום כעוסק מורשה וסגר את תיקו בשנת 2004. כאשר חידש את עבודתו הוא בחר שלא לחדש את תיקו. העבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות היא בראש מדרג החומרה בעבירות המס ועל כן הענישה מחמירה. וכן, למערער עמדה תקופה של שנה ושלושה חודשים והוא יכול היה לשלם סכומים קטנים יותר מהקבוע בהסדר. העדר יכולת להסיר מחדל אינו שיקול מהותי, בית משפט קמא קבע את עונשו של המערער ברף הנמוך - בינוני, לא היה שיהוי ובאה הפניה להחלטות בעניינים דומים בהם הענישה אף מחמירה מבענייניו של המערער. על כן נטען כי יש לדחות הערעור.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. המערער יליד 1961. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה, העדר הרשעות קודמות, חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות במהלכו לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, והסרת חלק מהמחדל. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים לקולה את היותו מפרנס יחיד למשפחתו וכי למרבה הצער בתו נפטרה ממחלה קשה. בנוסף, כיום הוא נמצא בהליכי פשיטת רגל. מנגד,

לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, הפגיעה בערכים המוגנים, ובכללם ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הציבורית. מדובר בעבירות שרוב הפיתוי לבצען וסיכויי תפיסת המבצעים אינו רב. מכאן הצורך במדיניות ענישה מחמירה שמטרתה להרתיע את הציבור מפני ביצוע עבירות דומות. לא בכדי קבע בית משפט קמא כי יש לראות את עבריין המיסים ככל עבריין אחר השולח ידו ברכוש חברו, בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריין המיסים נמוכים יותר והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתית אותו משלם עבריין רכוש אחר. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים את העובדה כי עיקר חוב המס לא שולם. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 13/10/20 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד